

Ο θρύλος λέει ότι κάποια στιγμή, ένας Κινέζος μάγισσος θέλησε να καθαρίσει τη λερωμένη κουζίνα του. Έφτιαξε ένα μίγμα από νιτρικό οξύ που χρησιμοποιούσε για τη συντήρηση των κρεάτων, θειάφι και ξυλάνθρακα και βάλθηκε να τρίβει τον πάγκο του. Όταν τέλειωσε, πέταξε ό,τι περίσσεψε στη φωτιά. Δυνατός θόρυβος, σκόνη και εκτυφλωτική λάμψη ακολούθησαν. Τρόμαξε αλλά η περιέργειά του νίκησε. Πειραματίστηκε ώσπου ανακάλυψε ότι έξι μέρη νιτρικό κάλιο, ένα μέρος άνθρακα και ένα μέρος θειάφι δημιουργούν εκρηκτικό μίγμα: Τα αέρια ασκούν τεράστιες πιέσεις με αποτέλεσμα την ταχύτατη εκτόνωσή τους και τη δημιουργία έκρηξης που συνοδεύεται από δυνατό θόρυβο, φως και σκόνη. Είχε ανακαλύψει την πυρίτιδα, αν και οι Ινδοί λένε ότι η ανακάλυψη είναι δική τους. Ιστορικά, γνωρίζουμε ότι ήταν γνωστή στους Κινέζους τουλάχιστον από τον δέκατο αιώνα. Τη χρησιμοποιούσαν για να φτιάχνουν πυροτεχνήματα.

Στα 1304, κάποιος Άραβας πήρε μπαμπού και τον χρησιμοποίησε σαν σωλήνα. Τον ενίσχυσε με μέταλλο, τοποθέτησε στη μια πλευρά πυρίτιδα κι έβαλε στην άλλη ένα βέλος. Πυροδότησε την πυρίτιδα και είδε το βέλος να εξακοντίζεται μακριά με δύναμη. Γεννήθηκε το πυροβόλο. Οι Κινέζοι λένε ότι αυτό το έκανε ένας δικός τους, Ταοϊστής μοναχός. Όπως και να έχει, στα μέσα του 14' αιώνα, το μπαμπού είχε αντικατασταθεί από ισχυρό μέταλλο, ο σωλήνας είχε διευρυνθεί και τα βέλη είχαν παραχωρήσει τη θέση τους στις σφαίρες των φορητών όπλων και στις μεταλλικές μπάλες των κανονιών.

Οι Ιταλοί ήταν εκείνοι που ανέπτυξαν τα πολύχρωμα πυροτεχνήματα: αρχικά ήταν κίτρινα και πορτοκαλιά. Προστέθηκαν κόκκινα, πράσινα και γαλάζια, καθώς και πολύχρωμες συνθέσεις.

Αρχαίες δοξασίες δίδασκαν ότι οι θόρυβοι διώχνουν τα δαιμονικά και το φως διαθέτει καθαρτήρια και ανανεωτική δύναμη. Τα πυροτεχνήματα συνδυάζουν και φως και κρότο. Στο ελληνικό Πάσχα, έγιναν μέρος των εθίμων της Ανάστασης, υποτίθεται νικώντας τον θάνατο.

(Έθνος της Κυριακής, 19.4.2009) (τελευταία επεξεργασία, 10.10.2010)